

Eläkeliiton Vimpelin yhdistys

Yhdistyksemme sokkoretki tehtiin keskiviikkona 11.6. kuudenkymmenen henkilön porukalla ja kahdella autolla.

Autot lähtivät kohti Lapuaa, jolloin jännitettiin jatketaanko Vaasan vai Seinäjoen suuntaan. Kun käännettiin kohti Seinäjokea, tuumailtiin jatketaankohan tästä Tampereelle päin vai rannikolle Kaskisen - Kristiinankaupungin suuntaan. Ohitettiin Ilmajoki jolloin oltiin jo varmoja, että rannikolle tässä mennään. Poikettiin kuitenkin Kurikkaan, mitä pidettiin sillä hetkellä jonkinlaisena välietappina.

Mutta matkan suunnittelijat olivat ajatelleet toisin, yllättäen Kurikka olikin sitten sokkoretkemme lopullinen kohde! Ja hyvä näin, Kurikka kun oli useimmille retkeläisille entuudestaan melko vieras paikkakunta, sieltä tunnettiin vain Juha Mieto. Mutta Kurikka tarjosikin sitten meille varsin paljon ja monipuolista nähtävää.

Aamukahvit nautittiin Sedun eli Seinäjoen koulutuskuntayhtymän uuden Kurikan kampuksen ruokalassa. Siellä meille esiteltiin komeaa kampusrakennusta ja tehtiin tutuksi myös Sedua ja sen varsin monipuolista opiskelutarjontaa.

Opastetulla kiertoajelulla kävimme katsomassa Juha Miedon näköispatsasta ja ihmettelemässä Kurikan keskustan erikoista liikenneympyrää ja torin reunan hevospatsaita, näimme myös vanhan höyryveturi Riston, mikä oli tullut tunnetuksi Suomifilmistä Ratavartijan kaunis Inkeri, ja paljon muuta. Kiertoajelu päättyi Jylinkoskelle, missä ensin katsottiin lyhytelokuva Jylinkosken Sähköstä ja sitten tutustuttiin oppaiden johdolla alueen museoihin. Sähkölaitosmuseossa oli nähtävillä vanhat turbiinit ja generaattorit, valtava määrä vanhoja sähkömittareita ja muita sähkölaitteita. Informaatiotekniikan museossa viihdyttiin vähän liiankin kauan vanhojen radioiden, levysoittimien, tietokoneiden, kirjoituskoneiden, kännyköiden ym. laitteiden parissa, joita museossa olikin valtava määrä.

Lounasarvintola Wanha Asemalla nautitun lounaan jälkeen siirryimme Kurikan vuonna 1847 rakennettuun kirkkoon. Siellä hiljennyimme hartauteen ja saimme kuulla laajan selostuksen kirkosta ja sen esineistöstä, joista osa on peräisin Kurikan 1600-luvulta olleesta vanhasta kirkosta.

Matka jatkui Jalasjärvelle, mikä on taannoisien kuntaliitoksen jälkeen nykyisin myös osa Kurikan kaupunkia. Vierailimme Jokipiin Pellavan tehtaalla, missä saimme kuulla varsin monipuolisen esityksen yli 100-vuotiaan tehtaan vaiheista ja seurata suurten puolaus- ja kutomakoneiden toimintaa. Osa porukasta jäi ihastelemaan tehtaanmyymälän kauniita tuotteita.

Sokkoretkemme lopuksi nautimme Juustoportilla iltapäiväkahvin juustoleivän ja lakkahillon kera. Juustoportilta ajoimme suoraan Vimpeliin kuunnellen matkalla Peltolan Pekan hauskoja tarinoita. Ja niin mukava, muistoihin jäävä yhteinen retkemme oli ohi. Kiitoksia puheenjohtaja Sirkka ja muut retken järjestelyihin osallistuneet.

Ohessa ryhmäkuva Kurikan vanhalla asemalla, kuvat aamukahvilta Kurikan kampuksella, Miedon patsaalla, erikoisella liikenneympyrällä, Jylinkoskella, ja Jokipiin Pellavan rakennuksia.